

Dosar nr. /2007

90

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA NUMĂRUL 13

Ședința publică de la 15 Ianuarie 2008

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

La ordine fiind soluționarea recursurilor declarate de pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRĂILA, cu sediul în str. Delfinului nr.1, jud. Brăila și de DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI, cu sediul în str. Portului nr. 163, jud. Galați, împotriva sentinței nr.106 din data de 14 august 2007 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. /2007.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns pentru recurenta DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI, consilier juridic în baza delegației pe care o depune la dosar și intimatul personal, lipsă fiind recurenta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRĂILA.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care;

Reprezentantului recurentei DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI, consideră cauza în stare de judecată..

Reprezentantul recurentei DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI nu mai are alte cereri de formulat, consideră cauza în stare de judecată.

Intimatul nu mai are alte cereri de formulat.

Curtea constatând cauza în stare de judecată acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentantul Direcției Generale pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați, consideră că cererea reclamantului nu se încadrează în dispozițiile prev. de lege. Bunurile personale care intră în scutiri de taxe, trebuie să fie deținut de parte măcar un minut. Reclamantul a cumpărat bunul în România, după ce s-a întors în țară, iar legea prevede că bunul trebuie să fie a reclamantului în străinătate. Legea prevede clar derogările și reclamantul nu se încadrează în această categorie. Adevărul depusă la dosar de la M.A.I. nu schimbă situație reclamantului, derogarea de lege se referă doar la misiunile diplomatice, unde bunul trebuie să fie în posesia persoanei cel puțin 12 luni. În concluzie solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat.

Intimatul solicită respingerea recursurilor ca nefondate și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii pronunțată de instanța de fond pentru motivele prezentate în întâmpinarea depusă la dosar.

CURTEA

Asupra recursului în contencios de față;

Examinând actele și lucrările dosarului, concluziile orale ale părților, constată:

Prin cererea înregistrată sub nr. /2007 la Tribunalul Brăila, reclamantul a solicitat anularea procesului - verbal de control nr. /2007, a deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /2007 emisă de Biroul Vamal, a titlului executor nr. /2007 și nr. /2007 precum și a deciziei nr. 99/08.06.2007.

Tribunalul Brăila, prin sentința nr. 106/FCA /2007 a admis plângerea, anulând actele fiscale și exonerând pe reclamant, de la plata obligațiilor fiscale.

În motivare s-a susținut că reclamantul a fost trimis în misiune permanentă, în cadrul misiunii ONU din Kosovo, în perioada 28.04.2004 până la 27.04.2006 și că la repatriere, a achiziționat un autoturism, prin Porche România, în baza facturii invoice nr. /2006, pentru care a beneficiat de regim tarifar preferențial, de scutire de plată a taxelor vamale, conform art. 4 lit. a din OG nr. 59/2003 aprobat prin Leg. 544/2003.

Deși controlul vamal ulterior a stabilit că acest regim de scutire de taxe vamale ni trebuia aplicat operațiunii vamale efectuate de reclamant, întrucât a achiziționat un bun, ulterior datei încheierii misiunii speciale în exteriorul țării, instanța de fond a apreciat că, prin adeverința nr. - M din 29 noiembrie 2006, eliberată de Ministerul Afacerilor Externe, s-a făcut dovada că reclamantul s-a încadrat în situația de excepție prevăzută de art. 4 lit. a din OG 59/2003.

S-a reținut că potrivit adresei Ministerului Afacerilor Externe, se conferă acestei autorități, prin lege, prerogativa că în cazuri bine justificate să se acorde scutire de taxe vamale, prin excepție de la situația limitativă prevăzută de art. 4 lit. a din OG 59/2003.

Așa fiind au fost anulate actele fiscale emise cu ocazia controlului vamal ulterior, fiind exonerat reclamantul de plata obligațiilor fiscale, cu titlul de drepturi de import suplimentare, astfel cum acestea au fost calculate.

Împotriva sentinței au declarat recurs Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați.

În recursul declarat de D.G.F.P. Brăila sunt invocate motive de nelegalitate ale hotărârii instanței de fond, întrucât, au fost încălcate disp. art. 156 C:proc.civ. privitoare la dreptul la apărare, instanța, făcând totodată o greșită aplicare a legii, respectiv a prevederilor art. 3 și 4 lit. a din OG nr. 59/2003.

În legătură cu respectarea dreptului la apărare se reține că la termenul din 14 august 2007, recurenta a solicitat prin cerere scrisă și motivată, amânarea cauzei dar,

instanța a dispus judecarea, cu nesocotirea garantării acestui drept, precum și a principiului contradictorialității.

Sub un alt motiv de recurs, în mod greșit instanța de fond a interpretat adresa nr. H-1/15826/213-M emisă de Ministerul Afacerilor Externe, în sensul că, prin aceasta este atestată situația de excepție prev. de art. 4 lit. a din OG 59/2003, în sensul acordării reclamantului, derogarea de a achiziționa un autoturism, și care ar fi un caz particular justificat de circumstanțe.

În același timp s-a făcut abstracție de adresa nr. 2006 emisă de Ministerul Finanțelor Publice prin care s-a comunicat că un bun achiziționat ulterior încheierii misiunii speciale, în exteriorul țării, nu poate crea beneficiul exceptării de la plata taxelor de import.

În recursul declarat de Direcția Generală pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați, se susține încălcarea art. 4 din OG 59/2003 care în opinia recurentei urma a fi coroborat cu art. 3 din același act normativ și potrivit cărora, bunurile care vor beneficia de scutire de taxe vamale, trebuie să fi fost personale și în posesia persoanei înainte de data la care aceasta își stabilește sau restabilește reședința în România și nu să fie cumpărate din țară după această dată și că, excepțiile acordate de lege sunt pentru bunurile care, Au fost în posesia acestei persoane pe durate mai mici de șase luni.

Esențial, pentru a se încadra în situația de excepție, era ca reclamantul să dobândească, bunul în timpul misiunii și să-l fi introdus în țară la încheierea acesteia, relevantă sub acest aspect fiind data dobândirii bunului și nu data introducerii sale în țară.

Instanța de fond confundând sau suprapunând cele două momente, a dat eficiență adevărului eliberate de Ministerul Afacerilor Externe, în detrimentul aplicării corecte a legii.

Recursurile s-au declarat în termen legal și sunt scutite de taxă de timbru.

Recursurile sunt nefondate.

Referitor la motivul de recurs invocat de D.G.F.P. Brăila în sensul încălcării dreptului său la apărare, prin respingerea cererii de acordare a unui nou termen de judecată, cerere formulată la 14 august 2007, se constată a fi nefondat.

La dosrul cauzei există în adevăr, o cerere pentru lipsă de apărare, cu precizarea că, la termenul din 14 august 2007, consilierul juridic, se afla în concediu de odihnă.

Această cerere, cu drept cuvânt nu a fost luată în considerare de instanță, întrucât, este de notorietate că la nivelul acestei instituții există un compartiment juridic care, are în componența sa, mai mulți consilieri juridici, pentru a putea fi asigurată în bune condițiuni, reprezentarea în fața instanțelor de judecată, în afara altor activități pe care aceștia le desfășoară.

Or, recurenta nu a făcut dovada nici la termenul din data de 14 august 2007, nici în recurs, că prezentarea la instanță pentru această cauză, cădea în sarcina unui anumit consilier juridic și care la termenul din 14 august 2007 se afla în imposibilitatea de a se prezenta, fiind plecat în concediu de odihnă.

În aceste condiții, nu i se poate reproșa instanței de fond o anumită grabă în soluționarea cauzei, raportat și la dispozițiile art. 156 C.proc.civ. care prevăd posibilitatea amânării cauzei pentru lipsă de apărare, numai dacă cererea este temeinic motivată.

Apreciind că, au fost respectate cerințele art. 156 C.proc.civ., Curtea va aprecia că nici încălcarea principiului contradictorialității nu poate fi adusă în discuție.

Referitor la al doilea motiv de recurs, comun de altfel celor două recurente și princ are se invocă nerespectarea art. 4 din OG 59/2003 se fac următoarele precizări:

Nerecunoașterea dreptului Ministerului Afacerilor Externe de a aprecia asupra derogărilor în cazuri bine justificate și care se înscriu în prevederile art. 4 lit. a din OG 59/2003, de către recurente este în afara celor înscrise în adresa nr.

2004 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor, care dă în favoarea Ministerului Afacerilor Externe, dreptul de a acorda scutiri și în cazul persoanelor ce nu vor fi obligate să facă dovada posesiei și utilizării lunurilor cel puțin șase luni, înainte de încheierea misiunii.

Curtea, reamintește că recurentul s-a aflat în perioada 28 aprilie 2004 - 27 aprilie 2006, în misiune permanentă de menținere a păcii sub egida ONU, în provincia Kosovo, situație care poate fi apreciată ca un caz particular, justificat de circumstanțe, ce nu a permis achiziționarea autoturismului și deținerea lui timp de șase luni, anterior încheierii misiunii, într-o zonă de război.

În acest context Autoritatea Vamală Națională, a recunoscut dreptul Ministerului Afacerilor Externe, de a acorda înlesniri sau scutiri de plata unor taxe vamale de import, iar acest fapt nu se suprapune dispozițiilor legale cuprinse în OG 59/2003, ci vine să concretizeze, printr-un organ al administrației centrale, abilitat, care este semnificația cazului particular bine justificat, în anumite circumstanțe socio-politice.

Recurente sugerează că achiziționarea autoturismului putea fi făcută în modalități diverse, cum ar fi, m în drumul spre casă sau o comandă fermă în ultimele zile ale misiunii la firma producătoare, recunoscând expres că, reclamantul nu putea folosi un autoturism într-o zonă de război.

Se omite însă că prin aceste proceduri sau procedee, se sugerează eludarea tocmai a dispozițiilor legale a căror nerespectare este invocată prin motivele de recurs.

În aceste condiții, soluția de echitate adoptată de Ministerul Afacerilor Externe și concretizată în adresa adusă în discuție, este menită să rezolve situațiile de practică ivite și care nu au putut fi prevăzute de legiuitor în amănunt, pentru a proteja proprii cetățeni, aflați în circumstanțe oarecum inedite, dar și ca o recompensă a efortului uman depus.

Și din această perspectivă., hotărârea instanței de fond este legală , motiv pentru care, Curtea, văzând și disp. art. 312 C.proc.civ., va respinge recursurile, ca nefondate.

GEN
nr.1,
OPE
împo
în do

M

Red. M
Dact. S
Fond

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

RESPINGE ca nefondate recursurile declarate de pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRĂILA, cu sediul în str. Delfinului nr.1, jud. Brăila și de DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE GALAȚI, cu sediul în str. Portului nr. 163, jud. Galați, împotriva sentinței nr.106 din data de 14 august 2007 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 2007.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședința publică de la 15 ianuarie 2008.

Președinte,

Judecător,

Judecător

Grefier,

Red. M.I.T.
Dact. S.H. 2 ex./15.02.2008
Fond :

în ,
vād
ste
va
în
e și
ări:
upra
din
nr.
oarea
or ce
lur
- 27
U, în
cat de
np de
reptul
r taxe
în OG
bilitat,
stante
ută în
ltimile
i pucea
ludarea
vele de
Externe
practică
proprii
fortului
, motiv
rile, ca

